

DELMARTINO, Jan, sociaal werker (Tongeren 3 maart 1905).

Grieks-Latijnse humaniora aan het Onze-Lieve-Vrouw-college te Tongeren, daarna twee jaar wijsbegeerte aan het klein seminarie te St.-Truiden en kandidatuur sociale en politieke wetenschappen in Leuven.

Delmartino werd in 1930 algemeen secretaris en was van 1931 tot en met '35 nationaal voorzitter van de Katholieke Arbeidersjeugd (KAJ). Van 1936 tot '40 vervulde hij de functie van adjunct-nationaal secretaris van het Algemeen Christelijk Werkersverbond (ACW). Van 1939 tot '42 was hij schepen voor onderwijs en sociale zaken van St.-Pieters-Woluwe bij Brussel en van 1942 tot '44 schepen voor volksgezondheid, sport en jeugdzorg van Groot-Brussel. In 1946 werd hij dienstchef van de Landsbond der Christelijke Mutualiteiten, wat hij bleef tot 1965.

In 1937 behoorde Jan Delmartino (samen met E. Floré, A. Fimmers, J. de Saeger) tot de oprichters van Jeugdfront, dat een concentratie van de katholieke Vlaamse jeugd beoogde in het kader van de Katholieke Vlaamsche Volkspartij. In de politiek zowel als in de arbeidersbeweging heeft Delmartino, die de KAJ heeft geleid in de periode van haar grote opkomst, altijd zeer veel aandacht besteed aan de sociaal-culturele activiteit. Als schepen van Groot-Brussel was hij de oprichter van de stedelijke jeugdraad, de sportraad en de jeugd- en zedenpolitie. In 1940-'42 was hij gouwsecretaris van Volk en Kunst voor Brabant. In de Christelijke Mutualiteiten was hij de oprichter van de Ziekenzorg-actie en haar blad *Onder Ons*. In 1970 behoorde hij tot de oprichters van de Kultuurraad van St.-Pieters-Woluwe, die hij sinds 1971 voorzit. In 1972 werd hij tevens voorzitter van het Davidsfonds afdeling Stokkel.

LITERATUUR: H.J. Elias, *Vijfentwintig jaar Vlaamse Beweging, 1914/1939*, IV (1969).

GASTON DURNEZ